

Jana Długosza

Dzielnice: Wola

Osiedla: Młynów

Atrybuty:

Rok utworzenia nazwy: 1921

Opis

Są dwie postaci o tym imieniu.

Jan Długosz herbu Wieniawa (zm. 1444) - rycerz. Nazwisko pochodziło od nazwy wsi nieopodal Szydłowca, w której przyszedł na świat. Według innej wersji urodził się w Niedzielsku pod Wieluniem i do tej ostatniej części się skłaniają historycy. Wsławił się podczas bitwy pod Grunwaldem ujawnieniem i pojmaniem szpiegów krzyżackich (Markwarda von Salzbach i wójta Jerzego Marschalka) za co został nagrodzony kolejno starostwem brzeźnickim a następnie starostwem grodowym w Nowym Mieście Korczynie. Zmarł i pochowany został w Wieluniu.

Jan Długosz herbu Wieniawa (1415-1480) - duchowny, historyk, dyplomata, syn wspomnianego wyżej. Urodził się w Brzeźnicy, będącej dobrami ojca. Początkowo nauki wraz z licznym rodzeństwem pobierał w domu - oprócz czytania i pisania doskonale władał bronią i jeździł konno. Później studiował na Akademii Krakowskiej, jednak nie otrzymawszy żadnego stopnia naukowego został notariuszem biskupa Zbigniewa Oleśnickiego. W 1436 roku został kanonikiem krakowskim i nie przerywając służby u biskupa rozpoczął szereg misji dyplomatycznych, m.in. do Włoch, Czech i Ziemi Świętej. Podczas wojny dwunastoletniej pertraktował z przegranymi a później objął funkcję wychowawcy królewskich synów. W 1455 roku rozpoczął pracę nad *Annales seu cronicae inclity Regni Poloniae* (Roczniki, czyli kroniki sławnego Królestwa Polskiego) - opisanymi w dwunastu księgach dziejami Polski od czasów najdawniejszych, które kontynuował do samej śmierci. W miarę dokładny obraz Polski a szczególnie jej wód zawarł w dziele "Chorographia Regini Poloniae". Na krótko przed śmiercią mianowany został biskupem lwowskim, nie zdążył jednak objąć tego urzędu - zmarł w Krakowie, pochowany został na Skałce.

Do 1954.04.12 był patronem dzisiejszej ul. Przepiórki.

Ciekawostki

Początkowo nazywała się **Nowo-Wolności**, ale w związku z absurdem tej nazwy, znaleziono jej

innego patrona.

Stan obecny:

Bloki osiedla Młynów. Powstały w 1948-66 wg proj. Michała Przerwy-Tetmajera, Haliny i Tadeusza Kowalskich i Zbigniewa Waclawka.

Nr 10: w tym domu mieszkał profesor **Tadeusz Gołębiowski** (1923-2010) - specjalista w zakresie browarnictwa, żołnierz AK, wieloletni dyrektor Instytutu Przemysłu Fermentacyjnego, redaktor naczelny Zeszytów Historycznych "Na przedpolu Warszawy".

Data nadania nazwy: 1921.07.05
